

Mraz i bijeli put do mirisnih jastuka.
Finske daljine do tajanstvenih soba.

Tišina oko zvijezda nad dvorjanima mjesečine;
Što iz mećave stižu usnuli...

Samo je dvorac gluh —
U mrtvom krznu noći.

Ti sijevnu odjednom iz snijega,
U trenutku punom svile i vjetra.

Bio je to odmor svih mojih rana.
Svjetlost je rastvorila crna stoljeća!

Zaraslo podzemlje svemira, gdje sve postaje novo;
Umotano u rođendanske čipke metafora.

Nesvijest — među trepavicama akvarij.
Nesvijest — pčele oko sklopljenih ruku.

Tišina u zamrznutim kolobarima;
Crni glasnik poljupca s ništavilom.

Svemirom punim čistog vjetra
Noćni sudar: Ljubavi s ništavilom.

Možeš poderati papir bijeli, otpuhnuti
Zimske noći prah — ali ne sudbinu.